

Sygn. akt II C 2783/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Krzysztof Świdorski

Protokolant Natalia Koślińska

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2015r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta S. W. – Zarządu Dróg Miejskich

przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu z siedzibą w W.

o ustalenie

1. Oddala powództwo;
2. Nie obciąża powoda kosztami zastępstwa prawnego na rzecz pozwanego

Sygn.akt II C 2783/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 listopada 2014r. Miasto S. W.- Zarząd Dróg Miejskich wystąpiło przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu z siedzibą w W. z żądaniem ustalenia nieistnienia po stronie powoda obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia OC dla pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w okresie, gdy właścicielem tego pojazdu była strona powodowa. Wniesiono również o zasądzenie na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazano, iż powód nabył pojazd z mocy prawa z dniem 24 marca 2014r., na skutek braku odebrania go przez pierwotnego właściciela po uprzednim odholowaniu pojazdu, pomimo upływu 6 miesięcy od dnia wystosowania stosownego wezwania. Wskazano, iż dnia 03 kwietnia 2014r. pojazd został przekazany poddany recyklingowi. Podniesiono, iż powyższe okoliczności uzasadniają brak podstaw do obciążania powoda obowiązkiem ubezpieczenia tegoż samochodu. (pozew k. 3-4)

W odpowiedzi na pozew złożonej dnia 24 lutego 2015r. strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż od dnia kiedy powód stał się właścicielem pojazdu do dnia jego demontażu, spoczywał na nim obowiązek ubezpieczenia pojazdu w zakresie odpowiedzialności cywilnej. (odpowiedź na pozew k. 15-16)

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W oparciu o dyspozycję nr (...) wydaną przez strażnika Straży Miejskiej w W., odholowano i umieszczono na parkingu będącym w dyspozycji Zarządu Dróg Miejskich m.st. W. pojazd marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który został porzucony na ulicy m.st. W. w stanie uniemożliwiającym korzystanie z pojazdu. Pomimo wystosowania wobec

właściciela pojazdu wezwania do jego odbioru oraz pomimo upływu sześciomiesięcznego terminu od dnia odebrania tegoż wezwania, pojazd pozostał w posiadaniu strony powodowej. (okoliczność bezsporna)

Przedmiotowy pojazd w dniu 03 kwietnia 2014r. został przekazany w celu jego demontażu do firmy (...) S. P.. O wykonanym recyklingu poinformowano Wydział Komunikacji Starostwa Powiatowego w W.. (pismo z dn. 07.04.2014r. k. 6, zaświadczenie k.7)

Na skutek wniosku Zarządu Dróg Miejskich m.st. W. Starosta (...) wydał w dniu 27 maja 2014r. decyzję nr (...) (...), której przedmiotem było wyrejestrowanie pojazdu marki T. (...) o nr VIN (...), oraz nr rejestracyjnym (...). (pismo z dn. 08.04.,2014r. k. 8, pismo z dn. 04.06.2014r. k. 9, decyzja z dn. 27.05.2014r. k. 10)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wyżej wymienionych dowodach, w tym dowodach z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione osoby, w stosownej formie, zaś żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest niezasadne.

Pojazd marki T. (...) o nr rej. (...) został przetransportowany na parking będący w dyspozycji m.st. W. na podstawie dyspozycji strażnika miejskiego, który stwierdził, iż pojazd został porzucony na ulicy m.st. W. przez jego poprzedniego właściciela. Zgodnie z treścią art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. 2012.1137.j.t.), zgodnie którym pojazd pozostawiony bez tablic rejestracyjnych lub pojazd, którego stan wskazuje na to, że nie jest używany, może zostać usunięty z drogi przez straż gminną lub Policję na koszt właściciela lub posiadacza. Z kolei ustawodawca w ust. 2 w/w. artykułu wskazuje, iż pojazd usunięty w trybie określonym w ust. 1, nieodebrany na wezwanie gminy przez uprawnioną osobę w terminie 6 miesięcy od dnia usunięcia, uznaje się za porzucony z zamiarem wyzbycia się. Pojazd ten przechodzi na własność gminy z mocy ustawy. Dotychczasowy właściciel pojazdu pomimo wezwania do jego odbioru, nie odebrał go. Tym samym po upływie terminu zakreślonego przez ustawodawcę pojazd przeszedł na własność strony powodowej z dniem 24 marca 2014r., co nie było kwestionowane przez żadną ze stron.

Przechodząc do dalszych rozważań Sąd wskazuje, iż zgodnie z przepisem art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości /Komentarz do art.189 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III./. W związku z nałożeniem na powoda przez pozwanego opłaty za brak ubezpieczenia OC pojazdu i wzywania do jej uiszczenia powód w niniejszej sprawie ma interes prawny w ustaleniu nieistnienia wobec niego obowiązku ubezpieczenia OC pojazdu.

Stosownie do treści art. 23 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2013.392.t.) posiadacz pojazdu mechanicznego obowiązany jest zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku ruchem posiadanego pojazdu. Stosownie do ust. 2 w/w art. przepisy dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych stosuje się także do posiadacza lub kierującego pojazdem przed jego rejestracją, jak również do posiadacza lub kierującego pojazdem zarejestrowanym za granicą, niedopuszczonym do ruchu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz do posiadacza lub kierującego pojazdem historycznym, od chwili wprowadzenia tych pojazdów do ruchu

Dla określenia pojęcia posiadacza pojazdu trzeba się posłużyć treścią stosownych przepisów kodeksu cywilnego dotyczących posiadania (art. 336 k.c. i n.). Chodzi tu zatem o osobę, która faktycznie włada pojazdem mechanicznym. Bez znaczenia jest, czy włada w zakresie odpowiadającym prawu własności jako posiadacz samoistny czy też innemu

prawu: ograniczonemu prawu rzeczowemu (użytkowania, zastawu) lub obligacyjnemu (najmu, dzierżawy, leasingu) - jako posiadacz zależny.

W przedmiotowej sprawie niekwestionowanym był fakt nie zawierania przez powoda umowy ubezpieczenia przedmiotowego pojazdu pomimo nabycia jego prawa własności wraz z upływem sześciomiesięcznego terminu sprecyzowanego w art. 50a ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym. Jedną z cech własności jest posiadanie przedmiotu tegoż prawa, zaś zgodnie przytoczonym uprzednio art. 23 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...), to na posiadaczu pojazdu spoczywa obowiązek jego ubezpieczenia. Z przedmiotowego przepisu wynika, iż to sam fakt posiadania, a nie eksploatacja pojazdu, warunkuje powstanie obowiązku ubezpieczenia. Stan techniczny pojazdu uniemożliwiający poruszanie się jego poruszanie nie wyklucza powstania szkód związanych wysiadaniem, wsiadaniem do niego, czy też garażowaniem, o czym świadczy treść art. 34 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...). Zgodnie ze wskazanym artykułem z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Punkt 2 tegoż artykułu stanowi, iż za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdu mechanicznego uważa się również szkodę powstałą podczas i w związku z: wsiadaniem do pojazdu mechanicznego lub wysiadaniem z niego, bezpośrednim załadowywaniem lub rozładowywaniem pojazdu mechanicznego, zatrzymaniem lub postojem pojazdu mechanicznego.

Odnosnie chwili powstania obowiązku ubezpieczenia pojazdu wskazać należy na treść art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...), wedle którego pierwszy obowiązek ubezpieczenia powstaje w dniu jego rejestracji, a następnie dotyczy kolejnych posiadaczy pojazdu. Jednocześnie zgodnie z art. 31 ust. 3 w/w. ustawy w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego zarejestrowanego, którego posiadacz wbrew obowiązkowi nie zawarł umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności jest obowiązany zawrzeć umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w dniu przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, ale nie później niż z chwilą wprowadzenia pojazdu mechanicznego do ruchu. Jeżeli nastąpiło przeniesienie posiadania pojazdu mechanicznego zarejestrowanego bez przejścia lub przeniesienia prawa własności tego pojazdu, a dotychczasowy posiadacz pojazdu wbrew obowiązkowi nie zawarł umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, kolejny posiadacz pojazdu jest obowiązany zawrzeć umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w dniu wejścia w posiadanie tego pojazdu, ale nie później niż z chwilą wprowadzenia pojazdu mechanicznego do ruchu.

W ocenie Sądu, odnosząc się do daty granicznej obciążenia posiadacza pojazdu obowiązkiem ubezpieczenia pojazdu jest zawarty w art. 31 ust. 3 w/w ustawy zwrot „w dniu przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego”. Dalsza treść tegoż artykułu, tj. „nie później niż z chwilą wprowadzenia pojazdu do ruchu” dotyczy jedynie pojazdów, które pomimo uprzedniego zarejestrowania nigdy nie zostały wprowadzone do ruchu. Zatem owa treść nie dotyczy nabywcy pojazd w przypadku uprzedniego wprowadzenia pojazdu do ruchu przez jego dotychczasowego posiadacza. Argumentacja takiego stanowiska wypływa choćby z treści art. 2 pkt 1 ppkt 14 a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...), zgodnie z którym wprowadzenie pojazdu do ruchu oznacza wprowadzenie pojazdu na drogę w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. 05.108.908 j.t.). Jako wprowadzenie należy rozumieć pierwszy wyjazd na drogę (co jest zgodne z słownikowym rozumieniem tegoż pojęcia). Odmierna wykładnia art. 31 w/w. ustawy nakazałaby przyjęcie, iż każdorazowe zbycie pojazdu powoduje jego czasowe wycofanie z ruchu, co w ocenie Sądu nie zasługuje na aprobatę. Umowa kupna- sprzedaży pojazdu wywołuje jedynie skutek w postaci zmiany jego właściciela.

Mając powyższe na względzie powództwo zostało oddalone, o czym orzeczono jak w pkt 1 orzeczenia.

Z uwagi na charakter niniejszego postępowania, mając na względzie okoliczności przejścia własności pojazdu na powoda, podjęcie czynności związanych z uregulowaniem sytuacji pojazdu, Sąd na podstawie art. 102 kpc odstąpił od obciążania powoda obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego na rzecz strony pozwanej.